Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

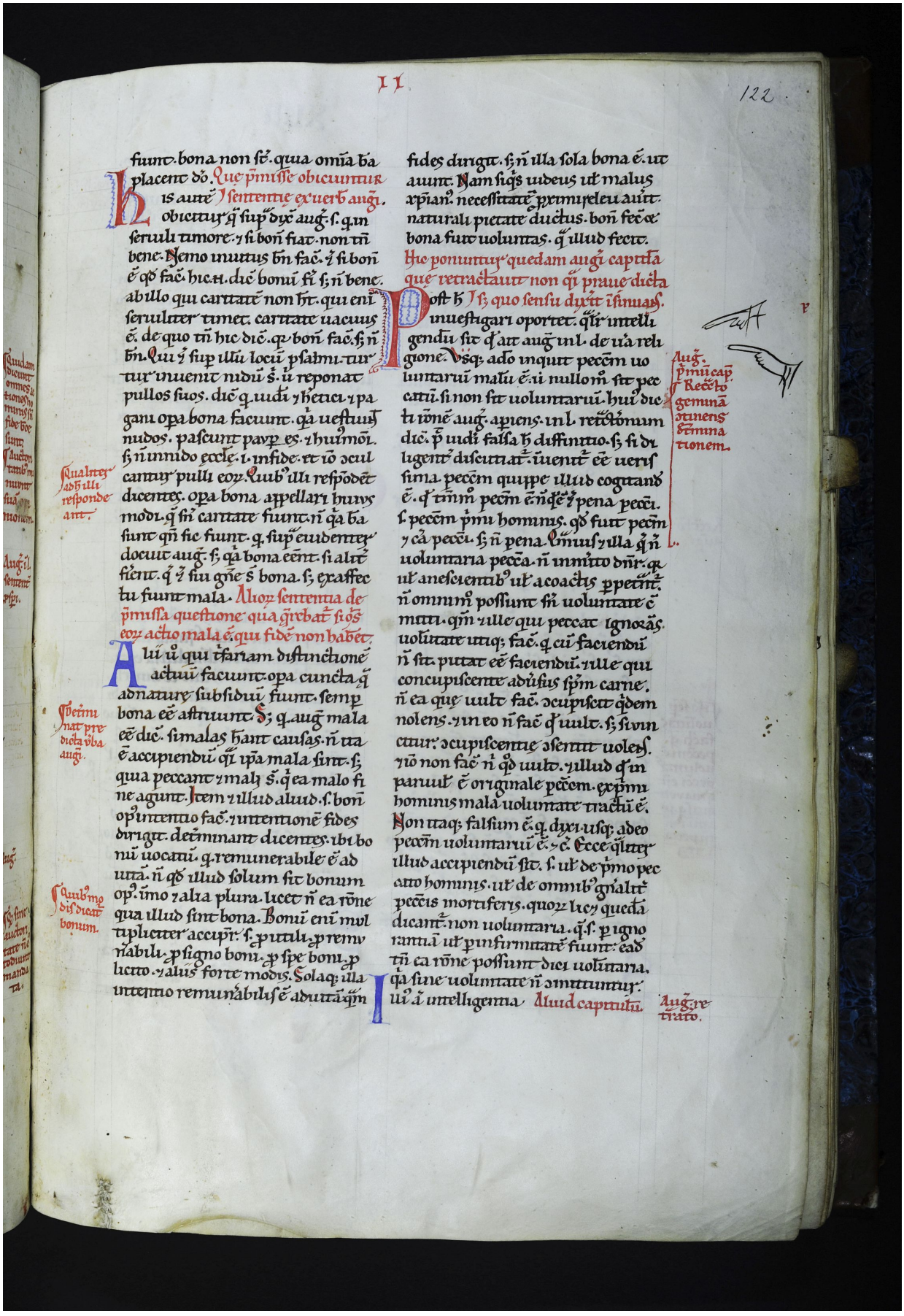

fiunt. bona non sc̄. qua oīa ba
placent dō. Que p̄missē obiciuntur
is autē ſententie ex uerb augi.
obicitur q̄ sup̄ dx̄it aug̃. s. q. un
seruili timore. ⁊ si bon̄ fiat. non tī
bene. Nemo unctus bn̄ fac̄. ⁊ si bon̄
ē q̄ fac̄. hic h. dic̄ bonū fī ſ; n̄ bene.
ab illo qui caritatē non h̄t. qui enī
seruiliter timet. caritate uacuus
ē. de quo tī hic dic̄. q. bon̄ fac̄. ſ; n̄
bn̄. Qui ⁊ sup illū locū psalmi. tur
tur inuenit nidū s. ū reponat
pullos suos. dic̄ q. udi ⁊ hectici ⁊ pa
gani opa bona faciunt. qa uestiūt
nudos. pascunt paup es. ⁊ hūmōi.
ſ; n̄ unnido ecclē. i. infide. et rō ocul
cantur pulli eor. Cui illi respōdet
dicentes. opa bona appellari hūs
modi. q̄ sī caritate fiunt. n̄ qa ba
siunt q̄n fic fiunt. q. sup̄ euidenter
docuit aug̃. ſ; qa bona ēēnt. si alit
fierent. q̄ ⁊ sīu gñe s̄ bona. ſ; exaffec
tu fiunt mala. Aliox sententia de
p̄missa questione qua ḡrebat si os
eor actio mala ē. qui fidē non habet.
Alii ū qui tāriam distinctionē
actuū faciunt. opa cuncta. q̄
ad natur̄e subsidiū fiunt. semp
bona ēē astruunt. ſ; q. aug̃ mala
ēē dic̄. si malas h̄ant causas. n̄ tta
ē accipiendū q̄ ipa mala sint. ſ;
qua peccant ⁊ maly s̄. q ea malo fi
ne agunt. Item ⁊ illud aliud. s. bon̄
op̄ intentio fac̄. ⁊ intentionē fides
dirigit. determinant dicentes. ubi bo
nū uocatū. q. remunerabile ē ad
uitā. n̄ q̄ illud solum sit bonum
op̄. imo ⁊ alia plura. licet n̄ ea rōne
qua illud sint bona. Bonū enī mul
tipliciter accipit. s. p utili. p remu
nabili. p signo boni. p spe boni. p
lucro. ⁊ aliis forte modis. Solaq; illa
intentio remunabilis ē ad uitā q̄m
fides dirigit. ſ; n̄ illa sola bona ē. ut
aiunt. Nam ſiḡs uideus ut malus
xp̄ian̄. necessitatē p̄mi ⁊ eleu aiit
naturali pietate ductus. bon̄ fec̄ o
bona fuit uoluntas. q̄ illud fecit.
Hic ponuntur quedam augi capitula
que retractauit non q̄ prauе dicta
post h̄ ſ; quo sensu dixit ī simuas.
Inuestigari oportet. q̄r intelli
gendū sit q̄ ait aug̃ in l. de ūa reli
gione. Usq; adeo inquit peccm uo
luntariū malū ē. ut nullo m̄ sit pec
catū. si non sit uoluntariū. huī dic
ti rōnē aug̃. apiens. in l. retractōnum
dic̄. p̄ udi falsa h̄ diffinitio. ſ; si di
ligenter discutiat̄. inuenit̄ ēē uerſ
simā peccm quippe illud cogitando
ē. q̄ tm̄ peccm ē n̄ q̄ ⁊ pena pecci.
s. peccm p̄mi hominis. q̄ fuit peccm
⁊ cā peccī. ſ; n̄ pena. Omnis ⁊ illa q̄ n̄
uoluntaria pecca. n̄ immitto dn̄r. q.
ut ane scientib̄ ut a coactis p peccm̄.
n̄ omnīm possunt sīn uoluntate ē
mittī. q̄n ille qui peccat ignorās.
uoluntate utiq; fac̄. q. ea faciendū
n̄ sit. putat ēē faciendū. ille qui
concupiscentie aduſus sp̄m carne.
n̄ ea que uult fac̄. concupiscit q̄dem
nolens. ⁊ in eo n̄ fac̄ q̄ uult. ſ; sīm
cntm. concupiscentie assentit uoles.
⁊ rō non fac̄ n̄ q̄ uult. ⁊ illud q̄ in
paruul ē originale peccm. ex p̄mi
hominis mala uoluntate tractū ē.
Non traq; falsum ē. q. dixi. usq; adeo
peccm uoluntariū ē. ⁊ c. Cece q̄ntq;
illud accipiendū sit. s. ut de p̄mo pec
cato hominis. ut de omnib̄ grāliter
peccīs mortiferis. quox licet queda
dicant̄ non uoluntaria. q̄. s. p igno
rantiā ut p infirmitatē fiunt. ead
tī ea rōne possiunt dici uoluntaria.
qa sine uoluntate n̄ admittuntur.
Illud ā intelligenda Aliud capitulū.

Qualiter ad hec illi respondeant.

Quomodo predicta verba augi.

Quomodo distinguatur bonum.

Aug. de p̄mo cap. de Retr. to geminā trinens tentiam.

Aug. de trin. to.